

عنوان مقاله:

اندیشه اسلامی و شهر پایدار

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سپیده مصری یان - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه

خلاصه مقاله:

شهر بزرگترین عرصه زیست اجتماعی انسان است و بررسی تأثیر و تأثر آن بعنوان یک پدیده تاریخی نشان می دهد که طی قرن اخیر تغییر و تحول عظیمی در شهرها و بالاخص در شهرهای کشورهای اسلامی ره داده است تغییراتی که سبب شده شهرهای اسلامی از قرن 19 به بعد و با ورود مدرنیته کمتر دارای صفات و ویژگی های اصیل و بنیادین خود باشند که از جمله این ویژگی ها می توان به تعادل، زیبایی، هماهنگی، وحدت و پایداری اشاره کرد و ما در شهرهای امروز آنچه که ما شاهد آن هستیم گسترش پراکنده شهری وجود اشراف و عدم حفظ محرمیت بین ساختمان ها ناسازگاری با اقلیم عدم ارتباط منطقه ای بین شهرها و روستاهای همجوار از بعد کالبدی- فضایی، جدایی گزینی اجتماعی، بی هویتی مکانی و از بین رفتن حس مکان و سر زندگی فضاهای عمومی از بعد کیفی و اجتماعی همه و همه صفت هایی هستند که امروزه غالب شهرهای به اصطلاح اسلامی مسلمان نشین ما را توصیف می کنند، در مقاله حاضر سعی شده پس از ارائه تعریفی از شهر اسلامی و مبانی آن و همچنین تعریف اجمالی از پایداری و اصول طراحی پایدار شهری، به بررسی جایگاه پایداری در شهرسازی اسلامی پرداخته و در نهایت به معرفی مؤلفه های شهر پایدار در قالب شهر اسلامی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

شهر اسلامی، پایداری، اصول طراحی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/434771>

